

Sygn. akt V CSK 153/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku Ł. C.
przy uczestnictwie T. S. A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 30 października 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kwotę 240
(dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w K. oddalił wniosek Ł. C. o ustanowienie na rzecz uczestnika postępowania T. S.A. w K. służebności przesyłu na nieruchomości wnioskodawcy obejmującej działki bliżej opisane w postanowieniu. Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w O. oddalił apelację wnioskodawcy od tego postanowienia.

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparty został na przesłankach z art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentacją juretyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka. Wymagania tego nie spełnia sformułowanie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) jedynie w sposób ogólny, a zwłaszcza przez ograniczenie się do samego postawienia pytania, bez wyjaśnienia – jak czyni to skarżący - na czym polega istota powstających na jego tle wątpliwości i przytoczenia uzasadniającej je argumentacji prawnej

Nie może też odnieść skutku wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na potrzebę wykładni przepisów prawa, pozbawiony uzasadnienia, a w jego miejsce odsyłający do uzasadnienia podstaw skargi, które stanowią odrębny element skargi kasacyjnej i na tym etapie postępowania nie podlegają ocenie Sądu Najwyższego.

Skarżący nie wykazał także, że skarga jest oczywiście uzasadniona. O wystąpieniu tej przesłanki można mówić jedynie wówczas, gdy zasadność skargi na tle jej podstaw jest na tyle widoczna i niewątpliwa, że może być stwierdzona bez konieczności przeprowadzenia głębszej analizy sprawy oraz podstaw skargi (por. postanowienia SN z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004,

nr 3, poz. 49 oraz z dnia SN z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.). W tym kierunku powinny zmierzać argumenty mające stanowić uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na jej oczywistą zasadność, których jednakże w skardze nie przedstawiono. Wnioskodawca, powołując się na tę przesłankę, ograniczył się bowiem do stwierdzenia o rażącym naruszeniu przez Sąd drugiej instancji przepisów wskazanych w podstawie naruszenia prawa materialnego.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.